

igennem en saadan Forhandling har jeg intet imod. For mig er det ikke afgørende, om Lovens Bestemmelser angaaende Kommissionen er ordnede paa den ene eller den anden Maade, naar blot der kan naas en praktisk Ordning af dette Forhold, saaledes at Tilsynet lægges i Hænderne paa en Kommission, der ikke har andet at gøre end dette. At det skal være Politiet, der eventuelt skal gribe ind, vil, som sagt, være meget uheldigt.

Alle disse Divergenspunkter, der er mellem Venstre, det konservative Folkeparti, mit Parti og den højtærede Indenrigsminister, vil kunne tages op til Forhandling i det Udvalg, jeg antager vil blive nedsat, og der tilsiger jeg da den højtærede Minister vor Støtte til at faa gennemført en ny og bedre Lærlingelov end den, vi har, som i mange Maader er uheldig. Jeg tror, alle Partier kan samles i Ønsket om at faa en Modernisering og Forbedring af dette Forhold, og dertil tilsiger jeg, som sagt, mit Partis Støtte.

Kayser: Jeg vil begynde med paa mit Partis Vegne at takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det her foreligger, og jeg kan godt føje til: uden de mange Kommissioner, som Lovforslaget tidligere var belemret med. Jeg er ogsaa meget tilfreds med Forslaget om en Revision af Loven om 4 Aar. I disse 4 Aar kan man jo indhøste Erfaringer og se, om der ikke paa nogle Punkter tiltrænges Forandring.

Hensigten med Lovforslaget er, som det ogsaa siges i Bemærkningerne, at tilvejebringe gode Betingelser for en forsvarlig Lærlinguddannelse og give de fornødne Beskyttelsesregler for den unge Lærling, og herom tror jeg i Virkeligheden, alle kan være enige. Det er jo ikke Lovforslagets Mening at tvinge enhver Arbejder under 18 Aar ind under dets Bestemmelser, selv om det næsten kunde se saadan ud, naar man ser den almindelige Form, § 1 har faaet, og naar man derefter undersøger, hvad der i Bemærkningerne forstaaes ved „andre næringsdrivende“. Der nævnes her f. Eks. Vognmænd og Entreprenører. Jeg antager, at de Medhjælpere, som de har, i Virkeligheden er ret langt fra at kunne betegnes som Lærlinge, men naar de ogsaa skal falde ind under Loven, vil det sige, at man skal have næsten enhver Arbejder under 18 Aar ind under den. Der tales ganske vist om Fag, hvor det kan være tvivlsomt, og der peges her særlig paa Gartnerne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de ikke har noget imod at blive holdt udenfor,

dels under Hensyn til deres Ligestilling med Landbruget og dels under Hensyn til, at der dog er adskillige af de Fordringer, der i øvrigt stilles i Lovforslaget, som vanskeligt vil kunne komme til at passe indenfor dette Fag.

Saa vidt jeg har forstaaet det, var det under de Forhandlinger, der gik forud for Loven af 1889, et Hovedpunkt, om man skulde være tvunget til kun at have Lærlinge med Kontrakt, eller om man ogsaa kunde have Medhjælpere, der oplæres i Faget, men med hvem man ikke havde Kontrakt. Det blev den Gang udtrykkelig udtalt, at man ikke altid skulde have Lærlinge med Kontrakt, man vilde forbeholde sig at komme ud af det uden Kontrakt. Og der er heller ingen Tvivl om, at i de Aar, der er gaaet siden 1889, er mangfoldige Lærlinge blevet uddannet uden at have haft nogen Kontrakt, og uden at det har været paataalt, at der ikke har været nogen Kontrakt. Selv ved de frivillige Svendeprover, som man ikke kan komme til at aflægge uden at melde sig til Øvrigheden, har der, saa vidt jeg ved, ikke været et eneste Tilfælde, hvor en Lærling ikke er kommet til at aflægge Prøve, fordi han ikke kunde møde med sin Lærekontrakt, men tværtimod officielt erkendte, at han ikke havde været andet end Medhjælper og arbejdet uden Kontrakt. Man vilde den Gang have Frihed, og det var ikke nogle enkelte Medlemmer eller Mindretal, der krævede det, det var virkelig et Hovedpunkt fra alle Sider, at man skulde kunne komme ud af det uden Lærekontrakt. Og naar det nu er gaaet godt i saa mange Aar paa den Maade, naar det ikke har givet Anledning til væsentlige Anstød, synes jeg, det er lidt stærkt, at man nu vil fastholde, at enten det er Lærlinge eller Medhjælpere, skal de, naar de er under 18 Aar, have Lærekontrakt.

Der er dog Undtagelser i § 1, men de er rigtignok ikke meget vidtgaende. Der siges for det første, at „naar den umyndige er antaget som Bud, Haandlanger eller til Udførelse af Arbejde, som ikke falder ind under Udøvelse af Faget“, behøves der ikke skriftlig Lærekontrakt og heller ikke, naar det er rent Specialarbejde. Men der er alligevel en overordentlig stærk Begrænsning. I § 1, 1ste Stykke, staar der: „Efterkommes disse Bestemmelser“ — nemlig om Oprettelse af Kontrakt — „ikke, har Overenskomsten om Antagelsen ingen Gyldighed.“ Det forekommer mig, at det egentlig er en lidt uheldig Udtryksmaade at sige i Loven, at selv om der er sluttet Overenskomst, har den ingen Gyldighed. Der findes jo senere